

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený dne X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Vratislavem Polkou
sídlem Berní 2261/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2026, č. j. MV-6354-7/SO-2026,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II. Žalobce **je povinen** Krajskému soudu v Ústí nad Labem zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2026, č. j. MV-6354-7/SO-2026, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 11. 2025, č. j. OAM-9362-9/ZR-2025, jímž byla podle § 37 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území, neboť byla zjištěna skutečnost uvedená v § 9 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Současně podle § 37 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobci stanovena lhůta k vycestování z území České republiky v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
2. V žalobě žalobce současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobce odůvodnil především tím, že na území České republiky setrvává z důvodu nemožnosti vycestovat zpět na Ukrajinu, kde by mu hrozilo bezprostřední nebezpečí na životě a zdraví, a to následkem probíhajícího ozbrojeného konfliktu, kdy je nanejvýš pravděpodobné, že by ihned po návratu byl mobilizován na frontu do bojových akcí. Dále uvedl, že na území České republiky žije společně se svojí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

manželkou a jejich nezletilým synem, kteří zde pobývají na základě udělené dočasné ochrany. V případě nuceného vycestování by rodina přišla o otce a manžela.

3. V souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě žalobce poukázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100, ve kterém jmenovaný soud dovodil, že přestože zamítavé rozhodnutí správního orgánu v pobytových věcech přímo neznamená pro účastníka povinnost opustit území České republiky (k takovému následku by došlo až v souvislosti se správním vyhoštěním), tak samotná tato skutečnost nemůže být důvodem pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Nelze totiž předpokládat, že cizinec bude předcházet nenahraditelné újmě, jež mu eventuálně hrozí, tím, že bude porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky, a vystavovat se tak nebezpečí správního vyhoštění spojeného se zákazem pobytu. Žalobce dále odkázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2011, č. j. 3 A 203/2011-40. Závěrem žalobce uvedl, že nepřiznání odkladného účinku by bylo i na újmu jeho práva na spravedlivý proces, neboť by rovněž ztratil možnost osobně se účastnit soudního přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí i možnost osobního kontaktu se svým zástupcem. Podotkl, že na území pobývá poměrně dlouhou dobu, během níž se nedopustil žádného protiprávního jednání. V případě nepřiznání odkladného účinku by došlo k velmi závažnému a nepřiměřenému zásahu do jeho rodinného a soukromého života. Současně měl za to, že napadené rozhodnutí má za následek nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku vznikla jiným osobám a přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
4. Žalovaný ve vyjádření k odkladnému účinku uvedl, že s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě nesouhlasí. Uvedl, že žalobce je zařazen do informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích, za účelem získání přehledu o cizincích, jimž nelze umožnit vstup na území smluvních států. Žalobce, který na území České republiky získal oprávnění k pobytu v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na Ukrajině, tohoto zneužil a ohrozil veřejný pořádek nejen ve Spolkové republice Německo, ale i ve všech smluvních státech vědomým podílem na nelegální migraci formou pašování lidí do Schengenského prostoru v organizované zločinecké skupině. Podotkl, že přiznání odkladného účinku žalobě je tak v daném případě v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Žalovaný uvedl, že žalobce má stále možnost řešit svoji pobytovou situaci s ohledem na ozbrojený konflikt na území Ukrajiny, neboť pokud rozhodnutí o správním vyhoštění není vykonatelné, tak je cizinci uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území ve smyslu § 33 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Závěrem žalovaný navrhl, aby odkladný účinek žalobě nebyl přiznán.
5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v

mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

6. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
7. Soud při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, mj. vycházel ze závěrů Nejvyššího správního soudu (srov. např. usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100), kde bylo tímto soudem konstatováno, že (správní) žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se toliko jedná o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž byla žalobci uložena stanovená lhůta k vycestování z území České republiky, je schopno žalobci způsobit újmu, neboť je nucen Českou republiku opustit. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka dle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se týká zrušení platnosti víza žalobce a případné přiznání odkladného účinku se tedy nemůže

negativně dotknout práv dalších osob. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.

9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle § 73 odst. 2 s. ř. s. V daném případě byla zrušena platnost víza žalobce nad 90 dnů za účelem strpění z důvodu, že je zařazen do informačního systému smluvních států. Do tohoto informačního systému byl žalobce zařazen, neboť se vědomě podílel na nelegální migraci formou pašování lidí do Schengenského prostoru v organizované zločinecké skupině.
10. Veřejným zájmem je bezpochyby nejen zájem na výkonu správních rozhodnutí, ale i zájem společnosti na zachování veřejného pořádku, včetně minimalizace protiprávní činnosti. Ačkoliv otázka, zda zde byly dány důvody pro zrušení platnosti víza žalobce, bude řešena v rámci meritorního přezkumu, je nespornou skutečností, že žalobce závažně veřejný pořádek narušil páčáním trestné činnosti (žalobce nijak nenamítal, že by se uvedeného jednání nedopustil). Žalobce tak tímto jednáním porušil veřejný zájem na zachování veřejného pořádku. Mimořádné okolnosti, které by převažovaly nad veřejným zájmem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí a veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku, v daném případě soud neshledal, když mezi takové okolnosti rozhodně nelze zařadit skutečnost, že žalobce ztratí osobní kontakt se svojí manželkou a nezletilým synem. Podle žalovaného jakož i podle samotného žalobce, je zřejmé, že žalobce jakožto občan Ukrajiny (kde probíhá ozbrojený konflikt) by nebyl nucen vycestovat do vlasti, ale bylo by mu uděleno vízum strpění podle § 33 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Stejně tak soud za mimořádnou okolnost nepovažuje skutečnost, že žalobce pobývá na území České republiky delší dobu a nebo to, že ztratí možnost bezprostředního kontaktu se svým právním zástupcem. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že třetí podmínka pro přiznání odkladného účinku naplněna nebyla, neboť zájem na výkonu pravomocného rozhodnutí a zachování veřejného pořádku převážil nad tvrzenými zájmy žalobce.
11. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je vedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek nepřiznal.
12. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelé uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
13. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703 3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 4249000926.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** kasační stížnost přípustná.

Ústí nad Labem 29. dubna 2026

Mgr. Václav Trajer v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.